

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 88.

Z KRAKOWA DNIA 1 LISTOPADA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 23 Października.

Najjaśniejszy Cesarz i Król chcąc uznać talenta i zastugi przez Posła swego Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w Berlinie Radcy tajnego Barona d'Alepeus w rozmaitych negocyacyach dobra poddanych Polskich dotyczących położone, raczył najłaskawiej pod d. (5) 17 października r. b. wydanem Dyplomatem Naturalizacyi udzielić temuż JW. d'Alepeus dla niego i jego Potomków prawych i w prostej linii, zaszczyt Obywatela i Hrabiego Królestwa Polskiego.

Dekretem pod tą samą datą wydanym mianowanemi zostali Radcami Stanu Nadzwyczajnemi: Prezesowie Komisyy Wojewódzkich, Mazowieckiej: Raymund Rembielński; Krakowskiej, Kasper Węlogłowski; zaś Referendarzem Stanu Nadzwyczajnym: Kommissarz Delegowany do Obwodu Łomżyńskiego, Bellefroid.

ROZKAZ DZIENNY

Do Wojska Polskiego.
w Kwaterze Głównej dnia 18 Października 1820.
w Warszawie

Za Najwyższym Rozkazem

Najjaśniejszy Cesarz Jmć i Król najłaskawiej ozdobić raczył Orderami, iak następuje:

Sgo Alexandra Newskiego.

Generałów Dywizyi: Rożdzieckiego i Hauke.

Sgo Włodzimierza 2giey Klasy.

Generałów Dywizyi: Izydora i Wincentego Krasieńskich.

Steż Anny 1wszej Klasy z brylantami.

Generała Brygady Xcia Adama Württembergskiego.

Steż Anny 1wszej Klasy.

Generała Dywizyi Stanisława Potockiego, i Generałów Brygad: Weyssenhoffa Rautenstrauch, Tolińskiego i Klickiego.

Sgo Włodzimierza 3ciey Klasy.

Generała Brygady Morawskiego, i Pułkowników: Dwernickiego, Jankowskiego, Czyżewskiego, Axamitowskiego i Bon Temps.

Steż Anny 2giey Klasy z brylantami.

Pułkowników: Dziekońskiego, Tomickiego, Kosceckiego, Rutkiewicza, Korytowskiego i Pawłowskiego.

Sgo Stanisława 1wszej Klasy.
Jenerala Brygady Grabowskiego.

Sgo Stanisława 2giey Klasy.

Jenerałów Brygad: Biegańskiego, Krukowieckiego, Cichockiego, Przebendowskiego, Mallietkiego, Stuarta, Antoniego Potockiego, Nowickiego, Blummera, Gielguda i Suchorzewskiego.

Stosownie do decyzji Najjaśniejszego

Cesarza Jmci i Króla

Postępują na wyższe stopnie.

W Sztabie Najjaśniejszego Cesarza Jmci i Króla: Flügel-Adjutant Najjaśniejszego Pana podpułkownik Żaluzki, na Pułkownika.

W Sztabie Głównym: Adjutanci polowi prz. Naczelnym Wodzu, Podpułkownicy Kicki i Turno, na Pułkowników. — W części Szefa Sztabu Głównego: Major Łaszewski, na Podpułkownika, i Porucznik Kotkowski, z pułku Grenadyerów Gwardyi, na Kapitana. — W części Jenerala Kwaternistrza Jenerałnego, Podpułkownicy: Alfonse, Pełczyński i Zwan, na Pułkowników.

W Gwardyi: Pod Szef Sztab Dywizyi Gwardyi, Podpułkownik Henryk Milberg, na Pułkownika. — W pułku strzelców konnych, Podpułkownicy: Pigmin i Zielenka, na Pułkowników; Podchorąży Władysław Małachowski, i Wachmistrz starszy Antoni Rząrzewski, na Podporuczników, ostatni z przeznaczeniem do pułku 2go strzelców konnych. — W pułku Grenadyerów, Podpułkownicy: Bieliński, Paszkowski i Wojski, na Pułkowników; Podchorąży Stanisław Starzyński, na Podporucznika.

W Korpusie artyleryi i Inżynierów: Podpułkownik Inżynierów Sałacki; Do-

wódca batteryi pozycyjney konney Gwardyi, podpułkownik Schwerin: Dowódca Brygady 1szej pieszej, podpułkownik Płonczyński; Kommandant szkoły Aplikacyjney, podpułkownik Sowiński; Dowódca kompanii 2giey lekkiej pieszej, podpułkownik Walewski, i podpułkownik Inżynierów Rouget, na pułkowników, ostatni umieszczony zostaje w korpusie Inwalidów i Weteranów z przeznaczeniem do kompanii 2giey Weteranów; Dowódca Brygady 2giey pieszej, podpułkownik Weissflog; Dyrektor Arsenelu składowego, podpułkownik Ledóchowski i Szef Sztabu korpusu artyleryi i Inżynierów, podpułkownik Meciszewski, na pułkowników. — Tymczasowy Dowódca batteryi 2giey lekkiej konney, Kapitan Gwardyi Dobrzański, na podpułkownika.

W piechocie: Szef Sztabu Dywizyi 1szej podpułkownik Mroziński, na pułkownika. — Dowódca pułku 1go liniowego, podpułkownik Radwan na pułkownika; w tymże pułku, Major Heselquist, na podpułkownika. — Dowódca pułku 2go liniowego, podpułkownik Franciszek Górski, na pułkownika. — Dowódca pułku 2go liniowego, podpułkownik Słupecki, na pułkownika; w tymże pułku, Majorowie, Alexander Zawadzki i Hiż, na podpułkowników. — Dowódca pułku 1go Strzelców pieszych, podpułkownik Szembek, na pułkownika; w tymże pułku, Majorowie: Rybiński i Rolbiecki, na podpułkowników. — Dowódca pułku 3go Strzelców pieszych, podpułkownik Sierakowski, na pułkownika. — Dowódca pułku 3go liniowego, podpułkownik Andrychiewicz, na pułkownika. — Dowódca pułku 7go liniowego, podpułkownik Rohland, na pułkownika; w tym-

że pułku, Maiorowie: Walenty Zawadzki i Szerceł, na podpułkowników. — Dowódca pułku 4 liniowego, podpułkownik Bogusławski, na pułkownika. — Dowódca pułku 8go liniowego, podpułkownik Skrzyżnecki, na pułkownika; w tymże pułku Maiorowie Czalczyński i Strażyński, na podpułkowników. — Dowódca pułku 480 Strzelców pieszych, podpułkownik Zawadzki, na pułkownika.

W jeździe: W pułku 3cim Strzelców konnych, podpułkownik Ziemięcki, na pułkownika. — Dowódca pułku 2go Strzelców konnych, podpułkownik Skarżyński, na pułkownika; w tymże pułku Maior Żeliński, na podpułkownika. — W pułku 4 Strzelców konnych, podpułkownik Dembiński, na pułkownika, w tymże pułku, Maior Zdanowski, na podpułkownika. — Szef Sztabu Dywizji Ułanów, Maior Strowski, na podpułkownika. — W pułku 1wszym Ułanów, podpułkownik Kamiński, na pułkownika. — W pułku 3cim Ułanów, Maior Neumann, i w pułku 4tym Ułanów, Maior Trzebuchowski, na podpułkowników.

Przeznaczeni zostają.

W Gwardyi: Z pułku Strzelców konnych, porucznik Wielhorski, i z pułku Grenadyerów Kapitan Trębicki, do pełnienia obowiązków Adjutantów polowych przy Naczelnym Wodzu.

Przeniesiony zostaje.

W Jeździe: Z pułku 1go Ułanów, Maior Sosnkowski, do pułku 480 Strzelców konnych.

Otrzymuje żądaną dymisyję.

W Sztabie Głównym: Adjutant polowy przy Naczelnym Wodzu, porucznik Roman Załuski, z pułku Strzelców kon-

nych Gwardyi, w stopniu Kapitana, z pozwoleniem noszenia munduru.

Otrzymuje pensyję.

Z wojska: Uwolniony ze służby, Rozkazem Dziennym z dnia (19) 31 Sierpnia r. b. Jenerał Brygady Wasilewski.

Naczelnym Wódz.

(pod.) *Konstanty, W. X. R.*

Zgodno z Oryginałem:

Jenerał, Szef Sztabu Głównego
Toliński.

RAPPORT RADY STANU
o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany
na drugim posiedzeniu Izby połączonych
dnia 14go Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

Rolnictwo.

Rzut oka na kraj widocznie przekonywa o krzepnięciu się z upadku rolnictwie, do którego przez klęski wojny przywiedzionem zostało. Lubo szczegółowo wykazy pomnożonych wysiewów, rozplodzonego bydła, zapelniających się osad i sprzężaiu roboczego, pomimo postrzeżenia w zeszłorocznym Raporcie Rady Stanu i stosownego Waszcy Cesarsko-Królewskiej Mości zalecenia, nie mogły być tak prędko przez Kommissyją Spraw Wewnętrznych zebrane, przecież skutki dochodzą do dochodzących przyczyn.

Sam tak znaczny w roku 1818 wychód zboża za granicę i wpływ za niego znakomitych kapitałów, był świadectwem ożywionej pracy i nabycia środków do zakwitnienia tej ziemi w obfite plody. A tak rolnictwo, to jedyne źródło bogactwa krajowego mogłoby nieocenionym darem pokoju wzrastać do coraz pomyślniejszego stanu, gdyby przeciwnie w roku zeszłym 1819 wypadki nie stawały mu na zawadzie i nie wstrzymywały tego postępu. — Nie można wprawdzie zaprzeczyć, iż są obywatele światli i ochoczy do rozprzestrzenienia rolniczego przemysłu; jest w każdym Województwie pomnażająca się liczba majątkości, które chodowaniem bydła i owiec najlep-

szego gatunku szczególniej celują, i gdzie zaczyna się wprowadzać znane z wie u korzyści gospodarstwo przemienne. — Wasza Cesarsko-Królewska Mość raczyłś nayałaskawie na prośbę izby Poselskiej przez Radę Stanu popartą, dozwolić wolnego z Rosji koni i bydła wyprowadzania; co dopomoże znacznie do zapelnienia upadłych, podczas wojny zaprzęgów i dobytków. Usunięcie żydów od szynków w dobrach narodowych będzie mieć równie dobroczynny wpływ na byt i moralność Włościan. Nakoniec Rząd ile jest w mocy jego, nie szczędzi z siebie przykładu i zachęceń, to przez zakłady Agronomicznych Instytutów, ofiarowanie stosownych celujacych w gospodarstwie nagród, sorowadzanie z zagranicy Kolonistów których w tym przeciągu czasu przeszło 300 familij w kraju osiadło; to znówu przez osuszanie błot, ułatwianie spławności rzek, odpływu wód, wznoszenie grobli i jazów, zakładanie dróg i bitych gościńców, i t. p. — Wszystkie te jednak środki słabe są i niedostateczne do ożywienia rolnictwa, któremu zatamowanie handlu zadało cios najcięższy, i przy powszechnej niemożności cofa wstecz zabiegi przywrotnych, i usiłowania Rządu.

Niska cena produktów, a co więcej zupełna ich pozbycia niemożność, zatrzymała klasę rolniczą, nie odpowiadając pierwszym nawet na wydobycie plodów ziemi nakładom.

Nagromadzenie zapasów zbożowych, lubo zapewnia proste ludzi wyżywienie, nie stawia przecież sposobności zadosyć uczynienia wszystkim powinnościom mieszkańców krajowych, a szczególniej ubogich włościan. Zniwoleni potrzebą do bezcennego produktów zbywania, drobna ilość wziętej gotowizny ledwie im gdzie niedzie na opłatę części podatku wystarcza. Właściciele, Dzierżawcy dóbr narodowych i Włościanie w równie przykrem są położeniu. — W innych krajach, niedostatek handlu wynagradza miejscowa potrzeba, gdy przeciwnie w naszym, nie dość jeszcze w rzemieślników i fabrykantów zamożnym, konsumpcya wewnętrzna bardzo jest mała, a samo wojsko i urzędnicy w ograniczonej liczbie po pewnych tylko punktach rozrzuceni, nie

mogą odbytowi potrzebnego nadać ruchu. — Miasta zaś, które gdzieindziej stanowią port przedaży dla wielkich rolników, w kraju naszym albo są prze samych tylko mało konsumujących żydów osiadłe, lub przez mieszkańców rolniczych, którzy się własnym ohywiał produktem. Żaden przemysł rolniczy, bez pieniężnego na budowie i roboty załku, ani się podnieść, ani utrzymać nie może. — Właściciele Ziemiańscy ogołoceni z zapasów pieniężnych, tyłu klęskami wojny zniszczeni, zadłużeni, i na natarczywość swych wierzycieli lub na lichwą wystawieni, pomimo gorliwości, nie są w stanie dźwignąć i ulepszyć gospodarstwa, jeśli im sposób wydobycia się z długów i nabycia gotowizny, ułatwionym nie będzie.

Wspaniały dar Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości tyle z bogacający rolnictwo, stado koni chodowane było z największą troskliwością i zaczyna już przynosić dobroczynne skutki. Nietylko budowie w Janowie do wygodnego i bezpiecznego mieszkania koni, są usposobione, nietylko ustanowiona została Dyrekcya Jeneralna pod przewodnictwem Wielkiego Koniuszego Korony, mająca bezpośredni nad służbą i dozorem kierunek, lecz otworzone w różnych okolicach Królestwa, Janowie, Willanowie, Sieradzu i Łomży stacje stadne, służą do rozkrzewienia pięknego koni rodzaju i w ciągu dwóch lat ostatnich, 2065 klacz obywatelskich rozpladza to dorodne plemie. — Stan stada z końcem 1819 roku był zaspakalający. 57 sztuk ogierów i 98 klacz, w raz z dwóchletnim przyrostem młodzieży, ogierów 60 i klacz 56 składały ogół 116 sztuk. Kiedy w pierwsiastkowym roku 1817 zakładzie było tylko 183.

Nie można przywieść podobnych korzyści z bydła Katmagórskiego, które się blisko stolicy utrzymywało. Jakożkolwiek ród ten wielkością swoją znamięny, znaczną ilość mięsa wydaie, do świadczenia jednak okazało, iż czyli to skutkiem różnicy klimatu, czyli odmiany paszy, nie jest dotąd przynajmniej w kraju naszym w mleko obfity, więcej zaś żywności, a zatem kosztu na utrzymanie

nie wymaga. Z tem wszystkiem po zwiększeniu początkowego zakładu i pomieszczeniu w roku nabyciem 112 sztuk bydła Żóławskiego, Podolskiego i Katerynostawskiego, bydło to pomiędzy Właścicielów Ziemskich rozdaniem będzie, aby się gatunek jego na dalsze doświadczenia, po różnych okolicach Królestwa rozmnażał.

Stado owiec Rządowych, które w dobrach górniczych jest utrzymywane, lubo w roku 1818 doznało przez pomorniczką straty, lecz ią następną przychów wynagrodziło, i stan tego stada z końcem roku 1819, był tak pomysłny, iż iak z pewnością uszyć można, naydalej w 1822 roku liczba zamierzona czystych owiec Hiszpańskich do 2000 sztuk doprowadzona zostanie.

W ogóle w roku 1819 było owiec.

Rodu Hiszpańskiego 745.

Poprawionego 1226.

Miernosów 63.

M i e s t a .

Do dalszego uporządkowania miast i ulepszenia ich stanu nie można było przystąpić, bez wysledzenia wprzód zawikłanych majątków miejskich, stanów kapitału i długów, zaprowadzenia jednolitości w kasowej rachubie — Czynność ta trudna i dłuższego wymagająca czasu, w ciągu lat dwóch ostatnich dokonana została.

Jest w całym Królestwie miast wszystkich (oprócz Warszawy) 481, jest narodowych 210, dziedzicznych 271, lecz w tej liczbie 261 miast tylko posiadają swoje własne fundusze. Z porównania dawniejszych z teraźniejszymi wykazami, okazała się ta ważna na korzyść miast różnica, iż dzisiejsze ich dochody przewyższają dawne wpływy o złp. 855, 777, a od ogólnych przychodów odtrąwszy etatowe wydatki, zostawać może nadal do rozrządzenia, na polepszenie i ozdobę miast rocznie złp. 602,005.

Z tego źródła iako też funduszu za pogorzele od Administracyi Towarzystwa Opatowego, i ze skarbu publicznego na budowę udzielonego, otrzymały miasta w upłynionych dwóch latach zasiłku w ogóle złp. 723,715. Oddzielny zaś wpływ

gotowizny z kaucyi przez Burmistrzów i Kassierów miejskich składanych, złp. 426,057 wynoszący, na pożyczkę dla budujących się jest przeznaczony. Przez takową pożyczkę, uzyskują w części pomoc do budowy, miasta drugiego rzędu, za któremi Izbę Seymowe zanosily do Waszey Cesarско-Królewskiej Mości prośbę, iżby im fundusz wieczysty ze Skarbu publicznego tak iak w miastach głównych mógł być udzielony. Użyteczność tego zamiaru tak jest oczywistą, iż Wasza Cesarско-Królewska Mość oświadczyła chęć przychylenia się do tego Izb Seymowych wniosku, lecz szczupła jedynie możność Skarbu stała dziś temu na przeszkodzie.

Oprócz powyższych zasiłków, zwiększyły się jeszcze fundusze kasy miejskich przez postanowienie Rządu, które pod opłatę konsensusowego podciągnęło wszystkie szynki w dobrach narodowych w ich obrębie znajdujące się, rozciągając ią i do trunków zagranicznych. Z funduszu wspomnionego użyto zaraz złp. 82,302 na sprawienie potrzebnych narzędzi do gaszenia pożarów w 37 miastach, na bruki, studnie i inne nieodzowne porządki, iako też na założenie 21 cegielni.

W tem miejscu pozwoliz Wasza Cesarско-Królewska Mość przywieść sobie stosownie do przedmiotu uwagi Izb Seymowych, które tego są mniemania, iż podwyższenie opłaty konsensusowego w miastach, równie iak wprowadzenie opłat mostowego i kopytkowego, sprzeciwia się Ustawie Konstytucyney, która stanowienie podatków Władzy prawodawczej w Seymie, oddaje.

Rada Stanu zgodnie z obawianą myślą Waszey Cesarско-Królewskiej Mości, pod innym względem rzecz tę uważa, gdyż naprzód co się tyczy podwyższenia konsensusowego od szynków, nakładu tego nie można bynajmniej za przeciwny konstytucyi uważać, bo nie na zysk Skarbu, lecz na korzyść miast jest wybierany, bo właściwie mówiąc, nie jest nawet ciężarem publicznym, ale opłatą municypalną, a dobroczynny skutek okazał, iż cel onego pod względem moralnym i porządku zupełnie osiągniętym został, gdyż zmniejszona liczba szynków, wstrzymuje

żliwość za sobą podłaga, pomnożony zaś dochód mieyski służy z korzyścią na ogólne miast potrzeby. — Opłaty mostowego i kopytkowego również za Anti-konstytucyjne poczytywać nie osęli. — Utrzymując Rząd pierwszą, szedł jedynie za śladem Rządów dawniejszych, owszem uzyskał chlubne od Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości świadectwo, iż w urzędzeniu mostowego, obrat starannie zasady jednostajniejszy, umiarkowańsze i mniej samowolne. — Druga opłata kopytkowem zwana, w niektórych miastach trwała przed zaprowadzeniem teraźniejszego Rządu, w Warszawie na żądanie miasta, zastąpiła tylko dawniey trwający obowiązek składania kamieni przez przejeżdżających rogatki. — Lecz z innego względu trudno zaprzeczyć, iż pobór opłaty kopytkowego istotną niedogodność wystawia, jest bowiem w dozorowaniu trudny, dla publiczności męczący, a przychód z niego mało znaczący, gdyż w trzech miastach w których dotąd był dozwolony, w Warszawie tylko około 65,000 złp. rocznie przynosi, w Lublinie drobna ilość po wytrąceniu kosztów na zysk miasta pozostać, w Siedlcach zaś z obawy, aby mniej nad targowe i larmarczne nie uczynił, nie został nawet zaprowadzonym. Te powody skłoniły Waszą Cesarską Mość do życzenia, aby opłata kopytkowego zmienioną była na inną mniej w poborze trudną i przykrą.

Po rozpatrzeniu przez Kommissyją Spraw Wewnętrznych środków do zapewnienia etatowych mieyskich funduszków, nie omieszka Rada wypełnić rozkazu Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości podając projekt do zmiany lub całkowitego zniesienia wspomnianey opłaty.

Z przedmiotem konsensowego w miastach połączoną jest opłata konsensowa od żydów za pozwolenie szynkowania po wsiach wybierana, a z nią i żądania obu Izb Seymowych, i osobna petycja Izby Poselskiej tycząca się żydów w ogólności. — Wiosną wspomniane Izby, aby ostateczne urządzenie żydów było przyspieszone, i projekt w tej mierze na Seymowe narady był wniesiony, aby żydzi usunięci zostali z szynków po miastach i we wsiach i aby zasiągowi do

woyska podlegali.

Powinnością jest Rady Stanu przełożyć Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości powody dla których troiste to żądanie duchem dobra publicznego natchnione, pożądanego skutku otrzymać teraz nie może.

Już dawniey Rząd Xięstwa Warszawskiego uznał, iż ostateczne urządzenie żydów powinno być raczej przedmiotem postanowienia Administracyjnego niż czynnością Władzy prawodawczej, i na tej zasadzie wydał był Najjaśniejszy Król Saski dekret zakazujący żydom fabrykacyi, handlu i szynku trunków. Ustawa Konstytucyina przez Waszą Cesarsko-Królewską Mość Królestwu Polskiemu nadana, zda się więcej jeszcze Rządowi zostawiać wolność w tej mierze, warując, iż tylko różność wyznań Chrześcijańskich nie będzie stanowić żadney w używaniu praw cywilnych i politycznych.

Nie można tego bynajmniej zastósować do żydów, lecz urządzenie ich zależące od Władzy wykonawczej, jest dziełem z wielu trudnościami połączonym, które wymaga bardziej niż jakiegokolwiek inne, pomocy czasu i doświadczenia. — Zbieraniem takowych pomocy w tak ważnym, i cały kraj interesującym przedmiocie, Rząd najsilniey zatrudniać się winien; nim jednak dogodniejsza pora dozwoli wydać postanowienie urządzające żydów w Królestwie Polskiem zamieszkałych, Rada Stanu w myśl Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości jest tego zdania, iż ustopniowane zwiększanie opłaty od pozwolenia szynku po karczmach, przez żydów składaney, zmniejszył będzie coraz liczbę poświęcających się temu rozdziałowi zysku, i zmusi ich niekako do obrania sobie innego rodzaju przemysłu. Środek ten spełni nieznacznie życzenie Seymu, a sami nawet żydzi, nie będą mogli na podwyższoną opłatę narzekać; kiedy ta służyłaby im za nieodzowny warunek uzyskania przewiozów w wykonaniu zupełnem wydanego już przeciwko nim wyroku, który do dziś dnia trwa w całej swej mocy, i tylko jest czasowo zawieszany.

Co się tyczy zaciągu żydów do woyska, uwolnieni oni zostali od osobistej

służby za opłatą pieniężną, z dwóch iedynie powodów: naprzód: iż trudno było dotknąć ich zarówno z innemi mieszkańcami w wybieraniu Rekruta, powłóre: iż składką ich Skarb publiczny znacznie był w niedostatku zasilany. Skoro lepsze urządzenie żydów da między niemi wysledzić dokładniej klasę popisowych, a wzrastająca pomyślność Skarbu dozwoli obeyść się bez tego dochodu, w ówczas życzenie Izby Seymowych spełnieniem być może.

Petycyja Izby Poselskiej względem żydów obeymuje życzenie, przywiedzenia do skutku Dekretu Najjaśniejszego Króla Saskiego dnia 30 Października 1812 roku wydanego, który przy wprowadzaniu się do kraju żydów obcych, przepisał pewne warunki, i użyteczne ograniczenia.

Rada Stanu przełożywszy Waszey Cesarско - Królewskiej Mości, iż nie się nie sprzeciwia w zadosyć uczynieniu tej prośbie Izby Poselskiej, gdyż wszelkie dawne wyroki z ustawą Konstytucyąną zgodne, są przez Waszą Cesarско - Królewską Mość zatwierdzone, uzyskała łaskawe przychylenie się Waszey Cesarско - Królewskiej Mości i rozkaz do Władz właściwych, aby się do przepisów powyższego Dekretu stosowały, o ile te pogodzić można z obcymi urządzeniami Policji, które tułającym się familiom żydowskim wchodu nawet do kraju zabraniają.

Warszawa. Ta Stolica Królestwa, w miarę pomnażającej się ludności, podwójną liczbą sług policyjnych dla porządku i bezpieczeństwa w roku upłynionym opatrzona, szybkim krokiem w myśl życzeń Waszey Cesarско - Królewskiej Mości, w ozdobach i upiększeniu postępuje.

Do budowli w przeszłym Raporcie Waszey Cesarско - Królewskiej Mości opisanych, przybyły w ciągu lat dwóch ostatnich Kościół S. Alexandra na Nowym Świecie dla dawney Parafii Belwiderskiej przeznaczony. Koszt na tę budowlę nie cały ciężać będzie Skarb publiczny,łożony był bowiem początkowo ze składek wojska i urzędników cywilnych, na bramę tryumfalną, przez którą chciano drogą pamiątkę pierwszego wjazdu Waszey Cesarско - Królewskiej Mości do Stolicy

uwiecznić.

Gmach miejski naprzeciw Ratusza już ukończony i do mieszkania usposobiony został. — A z drugiey strony Marywilu odkrył się i przez zniesienie części ogrodu Xieży Reformatów znacznie rozprzeźnił plac dla użytku Jarmarków, który i wystawione nowe gmachy i przystoczony dla Panien Kanoniczek dawny Kościół S. Jędrzeja ozdabiają.

Ogród Rządowy, Krasniskich zwany od Święto - Jerskiej ulicy odstonięty, i żelazną kratą na wzór Saskiego Ogrodu otoczony i wewnątrznie urządzonym został, również, oficyna w dziedzińcu Rządowym nie odpowiadająca dawniey okazałości pałacu Rządowego, z woli Najwyższej Waszey Cesarско - Królewskiej Mości jest podniesiona i blachą pokryta. Sam zaś dziedzińiec i zajazd do Teatru rozprzeźnił się przez rzucenie starogo odwachu, z przyległemi drewnianemi i pożarem grożącemi budynkami, z których własność prywatną, Rząd za umową wynagrodził.

Wjazd do Starego Miasta od ulicy Freta, rozszerzony, przestrzeń za żelazną bramą na targi, z podupadłych budowli, uprzątnięta, i Rogatki Belwederstie i Marymonckie z bitą drogą do nich prowadzącą, ukończone zostały.

Z budowli, na które fundusz wsparcia był udzielony, stanęło domów 43, rozpoczęto 21. — Oprócz tego odnowiono domów 206 wybrukowano zaś ulic i poprawiono 40.

Wreszcie co do sceny narodowey, ta z godnością Stolicy odpowiadająca przez wyjątką na lat 10 umowę, jest zapewniona. Antreprenier z przysiętego obowiązku poczynił w Sali Teatru ulepszające odmiany, a Rząd dla ukształcenia gustu i dla wygody Cudzoziemców na Jarmarki przybywających, obok sceny Narodowey, scenę Francuską, zaprowadził.

W ślady Stolicy idą zwolna i inne miasta: Kalisz korzystając z dobroczynnego daru Waszey Cesarско - Królewskiej Mości, liczbę nowych budowli pomnaża. Szkoła Woiewódzka, przerobiony Klasztor XX. Kanoników Regularnych, Kaplica Wyznania Grecko - wschodniego, i gmurowanych nowo domów, podnoszą tę pierwszą po Warszawie Miasto.

Lublin dźwiga się także z gruzów, któremi go dawniejsze klęski wojenne przywały. Dla wygody i ozdoby miasta, postawiono tam kosztem publicznym most muiowany, rozprzestrzeniono place ćwiczeń wojskowych i Jarmarków, a władzy rogatkami zamknięto.

(Dalszy ciąg potem.)

Z Wiednia d. 24 Października.

Gazeta Opawska pod d. 19 b. m. zawiera: "Wczoraj mieszkańcy miasta naszego mieli wysokie szczęście widzieć przybywającego w mury nasze Najjaśniejszego Cesarza i Ojca królu. J. C. K. Mość przybył tu około godziny 1 z południa. Tuteysi obywatele i mnóstwo wieśniaków zebranych przy wystawionej przez miasto tryumfalnej bramie, powitali Najjaśniejszego Pana radosnymi okrzykami, który przy ogłoszeniu wszystkich dźwięków wysiadł do domu Stanów, gdzie raczył zaraz dać posłuchanie władzom cywilnym i wojskowym. Dziś po południu przybili tu J. O. X. Metternich, Minister stanu, konferencyjny i spraw zagranicznych, J. W. Pełnomocny Rossyyski Minister przy Dworze Austriackim, Hr. Gołownia, i J. W. Minister Pruski stanu i gabinetowy, Hr. Bernsdorff.,,

W tej chwili odbieramy pod d. 21 b. m. z Opawy doniesienie, iż dnia poprzedzającego przybyli tam o godzinie 1 z południa J. Królewicowska Mość Następca tronu Pruskiego, a o godzinie 6 Najjaśniejszy Cesarz Rossyyski. Monarcha ten przyjęty został na granicy przez C. K. Wielkiego Podkomorzego Hr. Werba, wiechał do miasta przy 101 z dala wystrzałach i wystąpieniu w paradzie całej usady, i wysiadł do mieszkania N. Cesarza Austriackiego, skąd udał się potem do przeznaczonemu dla siebie mieszkaniu w

domu Hr. Larisch. W orszaku N. Cesarza i Rosyyskiego znajdują się Jenerał porucznik Xiaże Wołkoński i 3ch Adjutantów. J. W. Rossyyski Minister sekretarz stanu, Hrabia Capodistrias, i Posel Francuzki przy Dworze Rossyyskim, Hr. de la Ferronays, poprzedzili na kilka godzin N. Cesarza Rossyyskiego. Znajdują się także w Opawie Posłowie Francuzki przy Dworze Wiedeńskim, Margr. Caraman, i Angielski, Lord Stewart. N. Król Pruski oczekiwany jest za dni kilka. Miasto przygotowało na przybycie N. Monarchy swojego powszechne oświecenie, a J. C. K. Mość rozkazał odłożyć go aż do przybycia Najjaśniejszych Jego Sprzymierzeńców, które wczoraj w wieczór przy powszechnej radości mieszkańców nastąpiło.

Z Lizbony d. 27 Września.

Nakoniec ugodzono się, że tu junta Oportu przybędzie, gazety nasze spełnione są korespondencyą, która ten układ poprzedziła. Też gazety ogłosiły pierwszy list, który junta Oportu w przykrych wyrazach do byłej Rejeccyi napisała, iako to: "Gdyby, J. W. W. Panowie, postępować w waszemu przewodniczyła była oświecona gorliwość o dobro oyczyzny, tedy dawno zanieślibyście byli przed Monarchę uzalania i ucisk Portugalczyków, i zapobiegli niedorzecznościom, które z wstydem naszym gazety zagraniczne zapetniały, ogłaszając całemu światu opieszałość naszych Rządów, i t. d.

Podług zeznania tajnego pisarza Inkwizycyi nie znajdował się nikt w sekretnym więzieniu tego w Portugalii trybunału.

DODATEK DO N^{ro} 88. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA I LISTOPADA 1820 ROKU WE SRODĘ

— Z Krakowa. —

R E K T O R

UNIWERSYTETU JAGIELLONSKIEGO.

Gdy Kommissya Rządowa Przycho-
dów i Skarbu Królestwa Polskiego za po-
średnictwem Senatu Rządzącego zwróci-
ła Rektorowi przestaną sobie Likwidacyą
pretensyi Professorów i Urzędników Uni-
wersytetu Jagiellońskiego; tak z czasów
byłej Rzeczypospolitej Polskiej; iako-
też i z czasów Rządu Austriackiego w
tym kraju istnącego wraz z mowami;
przeto Rektor wzywa wszystkich interess
w tym mających, aby w przeciągu mie-
siąca pełnego od daty uwiadomienia sa-
mi przez się lub umocowane osoby do
Kancellar i Uniwersytetu udali się, w
celu dowiedzenia się, co dla uzupełnie-
nia dowodów względem podanych przez
nich należytości od nich jest żądanem.

Litwiński.

Jankowski, Sekr.

Z Włoch d. 6 października.

Podług najnowszych doniesień z Ne-
apolu parlament otworzony został w u-
rządzonym na ten cel Kościele S. Ducha.
Król przybył o godzinie 10 z rana z Kró-

lewicem Następcą tronu; Jeneralnym Wi-
karyuszem. Reszta rodziny Królewskiej
pierwey jeszcze zajęła w sali swe miey-
sca. Jak tylko Król wszedł na tron,
wykonał przysięgę; poczem Prezes par-
lamentu, kawaler Galdi, miał do niego
długą mowę, na którą J. K. Mość krótko
odpowiadał. Królewic Następcą tronu
odczytał potem mowę królewską zaga-
lającą posiedzenia parlamentu, w której
J. K. Mość między innemi wyraził, że
stan zdrowia nie dozwala mu jeszcze ob-
jąć rządów i że zostawać dalej będą w
ręku Królewica Następcy tronu. Prezes
miał drugą mowę, a po nim zabrał głos
naczelnny Wódz woyska Wilhelm Pepe,
w którym stosownie do swolego przy-
rzeczenia złożył naczelnne dowództwo.
Król przyjął to złożenie, i powrócił z
rodziną swoją do palacu. Z zagranicz-
nych Posłów oprócz Hiszpańskiego, za-
den nie znajdował się przy otworzeniu
parlamentu.

Wszyscy kowale Neapolu zatrudnio-
nemi są robieniem broni, i z braku tej
musiał Rząd wielu ochotników oddać.
tudzież zabronił oney wywozu. — Mini-

ster spraw duchownych nagania Biskupom, iż poważała się bez zezwolenia Rządu ogłaszać bule Papieżkie.

Potwierdza się wiadomość, że Jen. Florestan Pepe na mocy kapitulacyi, której warunki jeszcze nie wiadome, wszedł do Palermo i tamtejsze warownie osadził.

Lord Kommissarz Angielski na wyspach Jońskich oznaymiał w dwóch obwieszczeniach pod dniem 29 Sierpnia i 29 Września, że porty Pargi, Sajades, Butryno i Przewesy są znowu otwarte i o gółem odwołane jest zamknięcie brzegów Albanii i Epiru. — Podług najnowszych doniesień Buntownik Porty Ali Basza Janiny, znajdując się jeszcze z około 600 zaufanych ludzi w Cytadeli na wyspie pod Janiną; lecz nie uydzie swojego przeznaczenia: sprzykrzy się zapewne w krótkie nie mile położenie jego obrońców i dla otrzymania przebaczenia wydadzą go Porcie. — Zapewniają, że Ali Basza dowiedziawszy się o postanowieniu Porty powściągnięcia go orężem, chciał się liberalismem ratować, i postanowił nadać swojemu Baszowstwu konstytucyją. Ale że w kraju nie znalazł człowieka, któryby potrafił takowy akt napisać, o którym z powieści tylko miał wyobrażenie, wysłał zatem jednego z zaufanych swoich ludzi do wysp Jońskich z zleceniem wynalezienia człowieka, któryby podług najnowszey mody napisał dla jego królów konstytucyją. Lecz czyli nie znaleziono takowego człowieka, czyli też przez niezręczność wysłańca za nierychto przybył, dosyć, że nadanie konstytucyi nieprzyszło do skutku.

Z Londynu d. 14 Października.

Porucznik Hawnan zeznał jeszcze

wczoraj: że jeżeli Królowa w czasie morskiej swej podróży syiała pod namiotem, tedy pochodziło to dla wrzawy, rozbactwa i smrodu, które na pokładzie okrętu były; daley, że potrzeba było, ażeby ktoś, a zwłaszcza mężczyzna znalazł się przy Królowej w namiocie, częścią dla tego, że po zdarzeniach we Włoszech lękała się o swoje bezpieczeństwo, częścią zaś, że bez pomocy na pokład wysiść nie mogła, a nadewszystko na przypadek słabości; lubo, dodał Porucznik Flynna lub ja sam lub maytkowie mogli iey dać w przypadku niebezpieczeństwa skuteczniejszą pomoc od Bergamiego. Królowa nie syiała pod namiotem na łozku, ale na sofie. Potwierdził także, iż w podróży z Rzymu do Sinigaglii Gonico Forti, nie Sacchi iecha około iey powozu. Słuchanemi jeszcze byli Donnerca Guzzari i Mayster mularski Gavolini względem grupy Adama i Ewy, o której oglądaniu przez Królową z Bergamim dwaj świadkowie Mularze Ragelli i Ragzoni zeznali rzeczy nader nieprzystoynne. Nowi świadkowie zgodzili się w swoich zeznaniach, że oba powyżsi ludzie widzieć nie mogli izby, w której pracowali, co się działo w grocie, w której znajdując się rzeczona grupa. Guzzari dowodził tego odrysowaniem izby, i zapewniał, że robyty w pałacu Este czynione były podczas niebytności Królowej, i że na 10 dni przed iey powrotem z Turcyi wszyscy robotnicy byli oddalonymi. Gavolini zeznał jeszcze: że wspomniany wyżej Rastelli wynalazł go w Medyiolanie, że z zlecenia śledczej kommissyi w Medyiolanie szukał świadków przeciw Królowej, i że siedmiu takowym ludziom dał 40 Fr. opatrzył ich w żywność i napoy. (Wyznał także, że sam na po-

droż do Londynu, dla świadczenia za Królową, odebrał od Hr. Vassali 100 Fs. a rodzina jego w domu pobiera codziennie 5 i 6 Fr.) — P. Brougham żądał, aby Rastelli był przywołany; lecz okazało się, że wysłany został do Włoch, dla doniesienia krewnym świadczących przeciw Królowej, iż tu są zdrowi i nie obawiają się niczego. — P. Brougham oświadczył, iż wysłanie świadków pozbawia ich sposobności podciągnięcia pod sąd krzywoprzysięzcow. — Lord Holland uznał za rzecz nieprzyzwoitą, iż właśnie tego człowieka, który najbrudniejsze złożył świadectwo i pada na niego podejrzenie, że podjął się przekupstwa świadków, w ten czas kiedy groziło mu niebezpieczeństwo z kraju wyprawiono. Nazwał całą tę sprawę igraszką, i radził tak Lord Gravenor dawniej, aby iey zaniechać. — Lord Caernarvon wysłał nieśluszną, jeżeli Królowa będzie musiała do nieograniczonego czasu czekać. — Ministrowie oświadczyli, iż wcale nie wiedzieli o odjeździe Rastellego, naganiali go i nazwali nierozważnym. — Lord Grey dodał, że wcale występowym. — Nakoniec pokazano się, że wysłał go P. Powell, dawniej członek komisji Medyolańskiej, a teraz agent do uskutecznienia bilu. Wezwany zaraz przed kratę został, i tłumaczył się, że krewni świadków nie dali się Pułkownikowi Bron w Medyolanie względem zajścia w Dowrże uspokoić, i w tym celu wysłał Rastellego, z zaleceniem, aby na 3 Października powrócił. Trzy razy posłane już są rozkazy, aby przyspieszył swój powrót; ale w pewnej gospodzie ma leżeć na febrę chory. P. Pianta doradził mu wysłać Rastellego. Dziś obu zaczęto moniey badać, i chciało, aby Powell złożył swoją korespondencją z Pułkownikiem

Brown, ale sprzeciwiła się temu strona Ministrowska. — Lord Liwerpool zapewnił nakoniec, iż Rastelli przywołany nazad zostanie.

Gazeta Morning Chronicle umieściła wiadomość: że Lordowie Liwerpool, Castlereagh i inni przełożyli osobiście Królowi, że nie utrzyma się był przeciw Królowej i radzili, aby go cofnąć. Gazeta Gońiec zaprzecza zaś temu i dodaje, iż sprawa ta będzie aż do ukończenia prowadzoną.

Króle Wellington, który przed kilku dniami założyć miał węgielny kamień na nowy Kościół w Chelsea, czekany był od mnóstwa ludu aż do nocy; lecz nie przybył i Biskup Londyński musiał ten obrządek odbyć. Lud szemrał i rozszedł się przy okrzykach: Niech żyje Królowa! *Non mi mi ricordo!* (nieprzypominam sobie) wyraz jednego z świadków przeciw Królowej.

Dnia 30 i 31 Października 1830.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	21 — 20 —	18 — 17 —		
— Żyta	13 15 13 —	12 15 12 —		
— Jęczmienia	8 — 7 15	7 — 6 15		
— Owsa	5 15 5 —	4 15 — —		
— Jagiel	18 — 27 —	25 — 24 —		
— Grochu	9 — 8 15	7 — 6 15		
— Rzepaku	18 — 17 —	16 — 14 —		

W Gdańsku dnia 20 Października.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Przenicy	od Złp. 540 do 860.
Żyta	— — 380 — 420.
Jęczmień	— — 260 — 300.
Owsa	— — 280 — 300.
Grochu	— — 500 — 520.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 30 Października.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant Złp. 19 gr. 18

detto CesarSKI	19	12
Fryd. Pruskie	34	—
Luidor	37	—
zoto frankowy	32	15
Szeiny Wiedeńskie za 100	232	—
Złoty ryński Szeinami	1	21

Dobroczyńności Miasta Wolnego Krakowa, do sprzedania.

**W Xigarni Jana Maja Redaktora
Gazety Krakowskiej**

Znajduie się Dzielko Seymowe na Seym Walny Królestwa polskiego w Warszawie w roku 1820 odbyty, przez Posałtwa Powiatu Krakowskiego Dawida Aebchelwicz Izbie Seymowej przypisane, i Pełnomoce do Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosyi Króla Polskiego, w polityczno-moralnym przedmiocie, jednogodnie przez Izbę Poselską przyjętą, a następnie do Tronu przesłaną, obeymującą, za cenę Zł. 1 gr. 15 na korzyść Towarzystwa

Felix Radwański, Filozofii Doktor w słuźany w Uniwersytecie Jagiellońskim Professor, Senator W. M. Krakowa chcąc ieszcze bydz młodzi Narodowej użytecznym w czasie kiedy tak Królestwo Polskie iak i Okrąg potrzebuie uzdatnionych ludzi do kierowania i d zorowania dróg publicznych, przedsiewziął tlomaczyć Naukę ich budowy w wszelkich iakie się mogą przy tych robotach trafić zdarzeniach. Chcący więc korzystać z tej Nauki, żeby mogli i sobie i krajowi stać się użytecznymi, w czasie kiedy ich służba stale się maiey potrzebą, mogą na tę Naukę uczyć szczać przez miesiące Listopad, Grudzień, Styczeń, Luty i Marzec w każdą Niedzielę i Święto wyjąwszy feryie kiedy i inne lekcyie ustaią.

DONIESZENIA.

W dniu 4 Listopada r. b. o godzinie 9tej z rana w Krakowie w gmachu Sukiennic odbędzie się w drodze Ekzekucyi Sądowej Licytacyia zatradowanych sprzętów, Cyoy, Materyałów do Stolarszczyzny, Machiniu, Mebli, roboty stolarskiej i tapicerskiej i innych ruchomości, chcący licytować racą się w danu terminu i miejscu powyższym do Licytacyi wskazanym z gotowem zgłosić pieniądźmi.

W Krakowie dnia 26 Października 1820 roku.

Hen: Salamoński, Kom: Sąd.

W dniu 10 Listopada r. b. o godzinie 10 przed południem w Krakowie przy Ulicy Szewskiej w mieszkaniu W. Himonowskiego pod L. 346 na pierwszym piętrze odbędzie się w drodze Ekzekucyi sprzedarz Sprzętów i Mebli pokoiowych, porcellany, Sukien męskich, Tabakierek z masy i kamiennych, Zegar Wiszącego, złotego kieszonkowego, Łyżek srebrnych stołowych trzy, Nożów srebrnych dwie pary i szczypczyków i t. d. Zatradowane z mocy Wyroku Najwyższego Sądu Rzpłitey Krakowskiej, na żądanie W. Magdareny Himonowskiej rozwiedzionej.

W Krakowie 30 Października 1820 roku.

Rawecki, Kom:

Podpisany Kómornik Sądowy, w Domu przy Ulicy Grodzkiej pod L. 26 mieszkaający, ma honor uwiadomić Stanowną Publiczność, iż na Urząd ten dnia 29 Września 1820 roku do Liczby 3403 nominowanym został i urzędowanie swe dnia 27 b. m. i r. rozpoczął. Poświęca więc Łaskawey Publiczności swe usługi w najrzetelniejszem wykonywaniu interesów iemu powierzonych.

Tomasz Garzyński, Kóm. Sąd.

Podpisany Notaryusz stosownie do polecenia Trybunału z dnia 21 Października 1820 r. do Nr. 3080 wydanego zawiadomia Publiczność, że ruchomości po s. p. Jóźefie Poray Wybranowskim pozostale iako to: meble, szkieł, fatany, porcellany, lustra wielkie, bielizna, wino, Książki i różne ruchomości, przez publiczną licytacyią w dniu 6 Listopada r. b. o godzinie 10 ranney w kamienicy przy ulicy Floryańskiej pod 531 za gotową zapłatą sprzedawane będą. Chcąc przeto licytowania mających zapisać się. W Krakowie d. 23 Października 1820 r.

Ignacy Rogalski, N. P.

Ktoby sobie życzył nabyć Włoku na ryby dostanie go na Ulicy S. Jana pod Nr. 48.